

μας συνειδηση (αν έχουμε ακόμα τέτοια), που δέτουν περισσότερο ερωτήματα παρά δίνουν απαντήσεις. Ταινίες καταγραφής και όχι συμβολισμού, που δεν επιχειρούν να αναπαραστήσουν αφηρημένες ιδέες, αλλά δομούνται επεισοδιογραφικά γύρω από έναν συγκεκριμένο αφηγηματικό πυρήνα και με ζωντανούς χαρακτήρες πλαισιωμένους από τον περιβάλλοντα χώρο τους. Ταινίες με μια καθαρή στρατηγική: να επικοινωνήσουν με σαφήνεια και άποψη, με τον πιο άμεσο και ειλικρινή τρόπο, με το θεατή. Και σε όποιον αρέσει.

Σωτήρης Ζήκος

Ρόδινα Ακρογιάλια

του Ευθύμη Χατζή (Ελλάδα, 1998)

Παιδί μεταναστών της Αμερικής ο Ευθύμης Χατζής, σπούδασε επικοινωνιολογία και ψυχολογία πριν ακόμα ασχοληθεί με τον κινηματογράφο, ενώ μελέτησε φωτογραφία και σκηνοθέτησε θεατρικές παραστάσεις. Σπούδασε σινεμά στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης όπου και γύρισε ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους. Στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, ο νεαρός Έλληνας σκηνοθέτης επιλέγει τη μορφή σπονδυλωτής αφήγησης,

για να περιγράψει μια ιστορία φαντασίας που ξεδιπλώνει μια απόκοσμη εκδρομή. Οι συλλογισμοί αλλά και το πάθος του για μια γυναίκα οδηγούν το νεαρό ποιητή Αλέξανδρο να πλανιέται χαμένος μεσοπέλαγα. Μόνος, δίχως ρότα και πυξίδα, αναζητά το όραμά της. Πρoσπαθώντας να κουμαντάρει την κλεμμένη βάρκα, αδέξια όπως ακριβώς χειρίζεται τη ζωή του, ναυαγεί. Κολυμπάει και κοιμάται πάνω στα κύματα. Όταν συναντηθεί σε μια σπηλιά όπου ένας παλιός του φίλος έχει επιλέξει για

σπίτι του, θα βρει παρηγοριά στη
ζεστασιά και τις παράξενες ιστο-
ρίες αγάπης για παράξενους μο-
ναχικούς άνδρες που εκείνος του
δινγείται...

“Στοχασμό πάνω στον έρωτα, τη φι-
λία και την αλληλεγγύη των ανδρώ-
πων...” χαρακτηρίζει την ταινία ο δημι-
ουργός της. Τον τίτλο τον εμπνεύστηκε από
το ομώνυμο διήγημα του μεγάλου Σκιαθίτη
διηγηματογράφου Αλέξανδρου Παπα-
διαμάντη.

В.П.

Μόνο ο Θεός με βλέπει (Dieu Seul me voit)

του Bruno Podalydes (Γαλλία, 1998)

ίμαι απόλυτα σίγουρος ότι μου αρέσει το φοντού;".
"Θα αγωνιζόμουν να υπερασπιστώ το Κουβανέζι-
κο εθνικό σύστημα υγείας;".

Απλές ερωτήσεις που απαιτούν νηπιακές απαντήσεις για να ξεπερδεύεις μαζί τους. Εκτός κι αν είσαι ο Άλμπερτ. Ο παθολογικά αναποφάσιστος ησυχάζει που δεν μπορεί να ακούσει τις επιθυμίες του, ακόμα κι αν πρόκειται για το φαγητό που θα ήθελε να φάει. Η καθημερινότητα του μοιάζει με κανονικό Κάμπελ Τρόφυ.

Στα διάστημα μεταξύ δύο τοπικών γαλλικών εκλογών, στις οποίες θα προσφέρει την εθελοντική εργασία του ως εφορευτική επιτροπή - μια καλή ευκαιρία για να δει παλιούς φίλους και να χαζέυει γυναίκες γάμπες - θα συναντήσει τρεις γυναίκες με ισχυρή προσωπικότητα.

Αυτές θα του δώσουν τις δύο λέξεις που τόσο πολύ χρειάζεται η μπρο-
δεμένη ζωή του. Το ΝΑΙ και το ΟΧΙ.

Αθώους, αφελείς, αστείος και ανάλαφρος. Ο Άλμπερτ επινοήθηκε από τον σκηνοθέτη Βρυuno Podalydes, το 1991, όταν γύρισε το μικρού μήκους φιλμάκι "Μια νύχτα στις Βερσαλιές", μια κωμωδία καταστάσεων με πρωταγωνιστή έναν εξίσου εκκεντρικό και αδέξιο χαρακτήρα. Εδώ το γέλιο επιδιώκεται όχι τόσο από τις καταστάσεις αλλά από την αγωνία του θεατή για το τι συμβαίνει μέσα στο "βασανισμένο" μυαλό του ήρωα. Το Μόνο ο θεός με βλέπει είναι συνέχεια της πρώτης εκείνης προσπάθειας του σκηνοθέτη και το δεύτερο μέρος μιας τριλογίας που εξελίσσεται και παίρνει τον τίτλο της από τις επωνυμίες γνωστών σιδηροδρομικών σταθμών της Γαλλίας. Τον Άλμπερτ ενσαρκώνει ο αδερφός του σκηνοθέτη, Denis Podalydes, ο οποίος έχει συμπράξει και στο σενάριο. Σαν ένας άλλος Ζακ Τατί, ο Podalydes δημιουργεί τον δικό του κύριο Υλό, και προσκαλεί σε ένα ξεκαρδιστικό πανηγύρι γέλιου που όμως "δεν σε δέλει μια μηχανή γέλιου, αντανakλαστικά, με την τεχνική του Παβλόφ, αλλά να δεις την ποιητική διάσταση καταστάσεων που είναι από μόνες τους αστείες."

ТЗ.П.

5 «Ο ανεξάρτητος κινηματογράφος έχει γίνει της μόδας», μας λέει ο Jesse Peretz

3 Προμηθεύς Εναντιοδρομών και Μέδουσα στο Ελληνικό Τμήμα και ο Σταύρος Τσιώλης μιλάει για την ταινία του *Ας περιμένουν οι γυναίκες*

4 Τα πρόσωπα του έρωτα στους Νέους Ορίζοντες και ένα πορτρέτο της Lætitia Masson

6 Θάνατος με πανσέλινο μέσο από το Παράθυρο στην Ασία, μια ταινία από τη Σρι Λάνκα και ο Peter Greenaway που δηλώνει ότι ο κινηματογράφος είναι ένα συντηρητικό μέσο

7 Οι Πληγές του Δραγορένις και το Χωριό του Σεγλαν στις Ματιές στα Βαλκάνια

«Στο τέλος του εικοστού αιώνα αναζητούμε απεγνωσμένα ένα πιο πλουραλιστικό σινεμά. Χρειαζόμαστε να δούμε όσο περισσότερα είδη κινηματογράφου μπορούμε, καθώς βιώνουμε ένα είδος μονοπολιτισμού: μια αίσθηση ότι υπάρχει ένας μόνο τρόπος να κάνουμε σινεμά».

Peter Greenaway

KEN LOACH

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Γεια και χαρά σας

Κάτι μου λέει ότι η κίνηση άρχισε να φουντώνει. Εκεί στην δροσούλα κάτω από τις τέντες άρχισαν να σουλατσάρουν όλοι, ο καθένας στην ώρα του. Το πρωί οι οικογενειάρχες με τα πιτσιρίκια, το μεσημέρι ακινητοποιήθηκαν και απηυδοκίμασαν οι δημοσιογράφοι που βγαίνουν για λίγο έξω από την κινηματογραφική αίθουσα να δουν το φως της μέρας (κάπου εκεί πρόλαβα και τον Κανέλλη) και το απογευματάκι παρέες, παρέουλες και καλοσχηματισμένα πηγαδά-

κια. Ήταν όλοι τους εκεί, καλλιτέχνες και πολιτικοί, από τον Μπακίτζη μέχρι το Βούγια.

Ευτυχώς έλαχα σε καλή παράβαση. Φίλε Ακν, σε διαβεβαιώ ότι συμφώνησε και ο γυναικείος πληθυσμός με το χαρακτηρισμό σου για τις τέντες. Είναι σαν να μπαίνεις σε σουτιέν. Άλλος ένας λόγος -όπως πολύ σωστά επεσήμανες- που διασφαλίζει τον τίτλο της "ερωτικής πόλης" που έχει η Θεσσαλονίκη.

Όσο για τους τιμημένους μας ξένους, η ευφράδιστά τους έλαμψε σήμερα στις συνεντεύξεις τύπου. Βέβαια αυτοί κάθονταν άνετα στις θέσεις τους αλλά δεν μπορούν να πουν το ίδιο και οι δημοσιογράφοι. Καλός ο χώρος για τις συνεντεύξεις τύπου αλλά κακά τα ψέμματα στριμωχθήκαμε λίγο. Εκεί βέβαια που στριμωχθήκαμε πολύ, ήταν στον Γκρίναγουέι. Δεν έφτανε η ορδοστασία μου, ήταν και η γοητεία της χωρίς-accent BBC- καθαρόαιμης προφοράς του, ήταν το μεγαλέπβολο των λόγων του για "μονολιθική κουλτούρα" για "μη ενστικτωδώς πράττοντες σύγχρονους δημιουργούς", για "ενασχόληση

Δεν ίσχυε το ίδιο και για την παρουσίαση της νέας μορφής των βραβείων της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου κατά την οποία μάθαμε ότι δεν θα τα λένε πλέον "Φελίξ" που μόνο όνομα γάτου θυμίζουν όπως επεσήμανε ο ίδιος Πρόεδρος, ο οποίος μάλιστα είχε από μόνος του την ευγένεια να σκεφτεί ότι κόντευε η ώρα του φαγητού -σύμφωνα πάντα με το ελληνικό ωράριο. Γιατί υπήρχε περίπτωση να του το θυμίζαν οι δημοσιογράφοι;

Τα λεγόμενα του παραπάνω Προέδρου πάντως με έπεισαν ότι βαδίζουμε σύμφωνα με την ανά την Ευρώπη πορεία που χάραζεται για τον κινηματογράφο. Ο πρόεδρος το είπε καθαρά για τα της Ακαδημίας βραβεία: "we want to make it more glamorous". Ε, και εμείς έτσι φέτος. Glamouria θέλετε; Νάτην!

Τελικά τον βρήκαμε τον κ. Τσώλη. Μα να βγούμε στη γύρα να τον ψάχνουμε για να τον ειδοποιήσουμε ότι στις τρεις είναι η συνέντευξη τύπου για την ταινία του και αυτός ο ευλογημένος να μην βρίσκεται; Αχ αυτοί οι περιπλανημένοι καλλιτέχνες!!

Coffee and Cigarettes, part II ή Λίγος καπνός ακόμα...

1. Δεν είναι το κορίτσι της ξαπλωτής πόρτας. Γυρίστε τη σελίδα.

2. Έλενα Ράπη στα εγκαίνια της έκθεσης Magnum: Εσείς με ψηφίσατε!

3. Πω, πω, τι συνωστισμός είναι αυτός! Πάλι αύξηση εισιτηρίων θά 'χουμε;

4. Πρόεδρος: Στοπ, ή όμορφη κυρία της Magnum κάνει αμόρσα στην Φοίβη.

5. Prop-Opera: Πανοπλία, αντικείμενο 79, μέτρα μέχρι το 100...

Ωραίος ο πολυκινηματογράφος για το Φεστιβάλ, βγαίνεις από τη μια αίθουσα, μπαίνεις στην άλλη, ζαλίζεσαι από τους τεράστιους υπότιτλους γιατί είθιςσαι παλαιόθεν να αναρωτιέσαι "μήπως ανέβηκε η μυωπία μου;" Ωραίες και οι αιθουσίσσες με την κλίση τους την αμφιδεστική-αν εξαιρέσω τη Δώρα που μόλις μπήκε αναφώνησε: "Καλέ μ' έπιασε ναυτία από εδώ πάνω".

Μια παρόμοια αίσθηση είχα κι εγώ στην-πολύ πολύ ενδιαφέρουσα- πολυταξιδεμένη έκθεση του Μάγκνουμ στο Μύλο καθώς ανεβαίνοκατέβαινα τη στριφογυριστή σκάλα. Στα εγκαίνια δυστυχώς οι ομιλητές ήταν τέσσερις στον αριθμό, αλλά ευτυχώς δε μίλησαν πολύ και ο Αγγελόπουλος ως πρόεδρος του Φεστιβάλ τα είπε όλα με τη σιωπή του-ξέροντας ίσως πόσο δύσκολο είναι οι λόγοι τέτοια ώρα της ημέρας. Η έκθεση τράβηξε την προσοχή και του δημοσιογραφικού και του πολιτικού κόσμου ("όπου γάμος και γιορτή...") νεαρών νεοεκλεγγμένων ξανθών συνδημοτριών μας.

[Και την ίδια ώρα, που στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, ο απλός λαός έβλεπε τα μπατζανάκια-παοκστήδες-παοκστήδες-ποπολάροι, στην Ε.Μ.Σ. οι άλλοι, ξέρετε τώρα -οι τύποι χάρη- με ακίνητα και κινητά, παρακολουθούσαν rpor-opera Γκρίναγουέι στην πρεμιέρα με... γυμνά, μαθαίνοντας να μετράνε από το 1 ως το 100. Σωστό! Αβανγκαρντία! Ήταν εκεί και ο Ασλάνης και η Ντενίση και ο Τσόκλης. Μόνο η Βαλεντίνη έλειπε και ο Βαλεντίνος. Δεν το εγκρίνω. Παρέμβαση Σ.Ζ.]

στο μέλλον με κινηματογράφο στο πλαίσιο αρχαικών παραμέτρων" -ας μην τα επαναλάβω γιατί θυμήθηκα το γουρούνι στον Αρκά που είπε μια φορά κάτι περίπλοκο και λιποθύμισε.

χωρίς περιστροφές, αλλά με παρεμβάσεις

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

Abdykalykov Aktan
Σκηνοθέτης

Seguin Louis
Κριτικός κινηματογράφου

Rother Hans-Jörg
Κριτικός κινηματογράφου

Makhmalbaf Samira
Σκηνοθέτης

Coroia Irina
Κριτικός κινηματογράφου

Ratanaruang Penek
Σκηνοθέτης

Vuckovic Miroslav
Κριτικός κινηματογράφου

Αγγελίδη Αντουανέττα
Σκηνοθέτης

Αδαμόπουλος Θόδωρος
Πρόεδρος της Ταινιοθήκης

Αλατάς Βασίλειος
Παραγωγός

Αλεξάνδης Αναστάσιος
Πρόεδρος ΕΤΕΚΤ

Αλικάκη Μυρτώ
Ηθοποιός

Αμοργινός Θάνος
Ηθοποιός

Ανδρεάδακη Ευαγγελία
Ηθοποιός

Αξελός Ρίγας
Ηθοποιός

Βαλούκος Στάθης
Σεναριογράφος

Βενιανάκη Έφη
Ηθοποιός

Βενιζέλα Σύλβια
Ηθοποιός

Βεργίτης Νίκος
Σκηνοθέτης

Γιώτη Μαρία
Ηθοποιός

Γλυκοφρύδης Πάνος
Μέλος Ε.Κ.Κ.

Δημητρίου Ευάγγελος
Σκηνοθέτης

Διαμαντίδου Δέσπω
Ηθοποιός

Ιατρόπουλος Κομνηνός
Ηθοποιός

Καραγιάννης Γιάννης
Παραγωγός

Κατσαρός Γιώργος
Μουσικοσυνθέτης

Κασιέλης Δημήτριος
Παραγωγός

Κουλιανού Βίκη
Ηθοποιός

Μακρής Ντίνος
Ηθοποιός

Μαρινάκη Κατερίνα
Σεναριογράφος

Μουστάκης Περικλής
Ηθοποιός

Μπασισπασίλης Γιάννης
Παραγωγός

Πάουελ Μαρία
Παραγωγός

Παυλάκη Κατερίνα
Ηθοποιός

Πετεινούδης Γιάννης
Ηθοποιός

Πολυχρονόπουλος Φώτης
Παραγωγός

Σαμιώτης Διονύσης
Παραγωγός

Σκιαδαρέσης Γεράσιμος
Ηθοποιός

Σταμπουλόπουλος Γιώργος
Παραγωγός

Σωφρονιάδου Εύρη
Ηθοποιός

Φιλίνη Ελένη
Ηθοποιός

Φώτης Σπύρος
Ηθοποιός

Χαρωνίτης Λευτέρης
Παραγωγός

Χατούνη Δήμητρα
Ηθοποιός

Χούρσουλου Περικλής
Σκηνοθέτης

Ανακοινώσεις

Ο Νίκος Κούνδουρος θα προλογίσει την προβολή της ταινίας του **Οι Παράνομοι** την Κυριακή 15 Νοεμβρίου, ώρα 21.00 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ Ι

Την προβολή της ταινίας του Jean-Daniel Pollet **Φαντάζεσαι τον Ροβινσώνα** την Κυριακή 15 Νοεμβρίου, ώρα 22.30 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ θα προλογίσουν ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Μιχάλης Δημόπουλος και ο σκηνοθέτης Κώστας Φέρρης

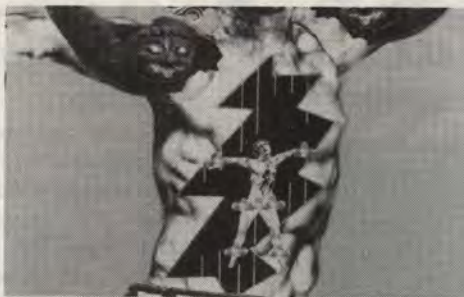
Προμηθεύς Εναντιοδρομών

του Κώστα Σφήκα

Παλαίμαχος στον τομέα τον οποίο υπηρετεί πλην πρωτοπόρος στις ιδέες, ο Κώστας Σφήκας ξεκίνησε την περιπέτεια του αυτοδίδακτου κινηματογραφιστή το 1961, με το μικρού μήκους φιλμ *Εγκαίνια*. Έκτοτε επιμένοντας σε studio πειραματικές ταινίες, προσωπικές στο ύφος και σχεδόν "χειροποίητες" στη διαδικασία ολοκλήρωσης της παραγωγής τους, (Αναμονή-1962, Θηραϊκός Όρθρος-1968, σε συνεργασία με τον αείμνηστο Σταύρο Τορνέ, Μητροπόλεις-1975 κ.ά) δηλώνει έμπρακτα την αποστροφή του για τον αναπαραστατικό κινηματογράφο.

Παλιός γνώριμος της Θεσσαλονίκης (α' βραβείο καλύτερης καλλιτεχνικής ταινίας 1974 με το *Μοντέλο*) συμμετείχε το 1995 στο 36ο Φεστιβάλ, με την ταινία του *Το Προφητικό Πουλί των Θλίψεων του Πάουλ Κλέε*. Με τη φετινή συμμετοχή του *Προμηθεύς Εναντιοδρομών*, διασκεύαζε τον τραγικό

λόγο του Αισχύλου και υπογράφει τη μια από τις τρεις απίματη παραγωγές που διαγωνίζονται στα Κρατικά Βραβεία.

Πρόκειται για μια λόγια ανάγνωση της τραγωδίας *Προμηθεύς Δεσμώτης*, στην οποία σύμφωνα με το σκηνοθέτη της, ο εναντιοδρομών Δεσμώτης - Επαναστάτης "συνεχίζει τη μάχη για την απελευθέρωση του ανθρώπου μόνο στα λόγια του δράματος... αναπαράγοντας εντός του το κράτος - βία, χαλκεύοντας τα ίδια του τα δεσμά, γεννώντας τον ίδιο του τον νεκροθάφτη...".

Β.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Μέδουσα

του Γιώργος Λαζόπουλου

Θελα να κάνω μια ταινία που να μοιάζει με όνειρο ή παραμύθι. Ο μύθος της Μέδουσας ερχόταν γάντι στις (ασυνειδητές;) παιδικές μου επιθυμίες...". Έτσι σχολιάζει την ταινία του ο Γιώργος Λαζόπουλος, μια σύγχρονη μεταφορά του μύθου της Μέδουσας, σύμφωνα με τον οποίο πέτρωνε όποιος αντίκριζε το τρομερό πρόσωπό της, εκτός από τον Περσέα που την έβλεπε μέσα από τον καθρέφτη του νου... Πρόκειται για μια κωμωδία ή μάλλον "μια ταινία που να μη μοιάζει σοβαρή" όπως διασαφηνίζει ο ίδιος, η οποία βασίζεται στις γενικές γραμμές του μύθου, διασκεύοντας όμως μια σημαντική του λεπτομέρεια: η Μέδουσα πετρώνει μόνο τους άντρες! Αν μια γυναίκα κοιτάξει το πρόσωπό της, τότε γίνεται η επόμενη Μέδουσα, ενώ η παλιά συρρικνώνεται σε μια σωρό από άμμο... Ήρωάς της ο διαρρήκτης Περσέας που κάποια μέρα μπαίνει στο σπίτι της Μέδουσας. Σ' αυτήν καταλήγει και ο αστυνομικός διευθυντής, ο οποίος προσπαθεί να ξεδια-

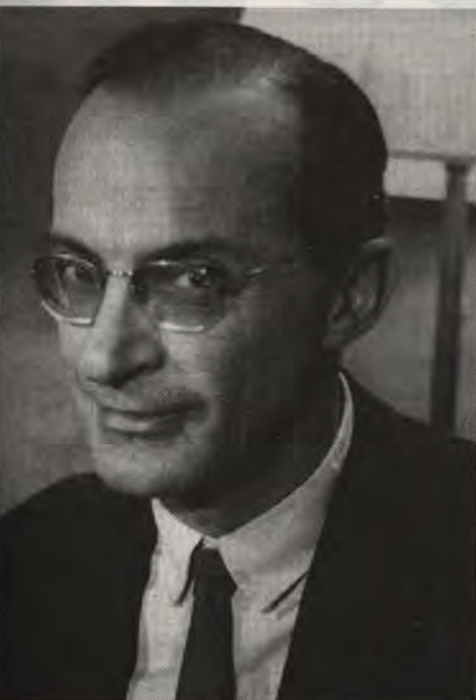
λύνει μια μυστήρια υπόθεση με παράξενα αγάλματα που ανακαλύπτει σε διάφορα σημεία της πόλης... Επιλέγοντας την κατεύθυνση της ανεξάρτητης παρα-

γωγής (Stone Productions), ο πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης αποφάσισε να επενδύσει στις αυθεντικές ερμηνείες ερασιτεχνών ηθοποιών, ενώ σε δυο εκπροσώπους της αθηναϊκής μουσικής σκηνής (ο πρώην ρόκερ Θάνος Αμοργινός των θρυλικών LAST DRIVE και ο αυθεντικός ρεμπέτης Μήτσος Σιώρης) εμπιστεύεται τους πρωταγωνιστικούς ρόλους (Περσέας και αρχιντετέκτιβ αντίστοιχα).

Β.Π.

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ενας μοναδικός και απaráμιλλος κωμικός αλλά και ένας πολύ όμορφος άνθρωπος είναι ένα από τα τιμώμενα πρόσωπα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ο Ντίνος Ηλιόπουλος, αγαπημένος σε όλους μας ηθοποιός, θα λάβει από τα χέρια του Διευθυντή του Φεστιβάλ, Μιχάλη Δημόπουλο, μία τιμητική διάκριση για το σύνολο της προσφοράς του στο ελληνικό θέατρο και κινηματογράφο.

Ο Ντίνος Ηλιόπουλος συμπληρώνει φέτος 50 χρόνια συνεχούς παρουσίας στα καλλιτεχνικά δρώμενα. Έκανε το κινηματογραφικό του ντεμπούτο το 1948 στην ταινία του 100.000 λίρες και έκτοτε έχει γυρίσει παραπάνω από 80 ταινίες, στις οποίες ξεδίπλωσε τις πτυχές του μεγάλου ταλέντου του, παράλληλα, φυσικά, με την τεράστια προσφορά του.

Τη Δευτέρα 16 Νοεμβρίου, σε ειδική εκδήλωση, θα μιλήσουν για το σπουδαίο αυτόν ηθοποιό ο Νίκος Κούνδουρος, στον οποίο του χάρισε μια ανεπανάληπτη ερμηνεία στο *Δράκο* (1958), και ο Μιχάλης Δημόπουλος, ο οποίος θα του απονεμίσει ειδική πλακέτα. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας *Δράκος*, παρουσία των συντελεστών της.

Heineken®
**ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ**

**ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ**

Από σήμερα ψηφίζετε!

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Ακαριαίο χτύπημα (Kurz und Schmerzlos)	4,02		
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998			
1. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15		

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ο κύριος Ζάο (Zhao Xiansheng)

του Λου Γιούε (Κίνα, 1998)

Ο κύριος Ζάο και η Τσιαν Τζινγκ. Ο ευπρόσδοκος καθηγητής πανεπιστημίου και η πρώην φοιτήτρια του. Αυτός σύζυγος, αυτή η ερωμένη του. Η ανακάλυψη του παρόνομου πάθους τους από τη σύζυγο του Κυρίου Ζάο. Οι τύψεις, οι ενοχές, οι δισταγμοί. Μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη που θα περιπλέξει ακόμα περισσότερο τα πράγματα. Μέχρι η ζωή να πάρει την κατάσταση στα χέρια της. Η

καλύτερα ένα φορτηγό για να το ρίξει πάνω στον ανάξιο σύζυγο κι εραστή. Το γύρισμα της Τύχης ή της Δίκης; Τίποτα από τα δύο, ο Κύριος Ζάο πλήρωσε τις απιστίες και τις αμαρτίες του. Φυτό μετά το δυστύχημα, βρίσκεται στο έλεος των γυναικών της ζωής του, που στο μεταξύ έχουν γίνει καλύτερες φίλες, απολαμβάνοντας μια σιωπηλή χαρά να τον βλέπουν ανήμπορο. Μια χαρά που θα κοπεί απότομα από έναν τηλεφωνητή στο γραφείο του Κυρίου Ζάο. Που παίζει μηνύματα άκρως αποκαλυπτικά... με μια άγνωστη γυναίκα φωνή. Ένα σχόλιο πάνω στις ανθρώπινες σχέσεις, τις άστεγες επιθυμίες και τα ένοχα μυστικά που μας κρατούν ζωντανούς, είναι το κινηματογραφικό ντεμπούτο του Κινέζου Λου Γιούε, διάσημου σκηνοθέτη στη χώρα του και συνεργάτη του Ζαν Γιού. Ένα διεισδυτικό σχόλιο για την αβεβαιότητα πως οι λιγότερο γνωστοί μας είναι αυτοί που νομίζουμε ότι ξέρουμε καλύτερα.

Τζ.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΩΛΗΣ

Τί σημαίνει για σας, έναν παλαίμαχο του ελληνικού κινηματογράφου, η συμμετοχή σας στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης; Ξέρετε σήμερα είναι τα κινηματογραφικά μου γενέθλια. Το Νοέμβριο του 1968 πήρα για πρώτη φορά μέρος στο Φεστιβάλ με τον *Πανικό*, παραγωγή της ΦΙΛΙΝΟΣ Φιλμ, όπου ο Κώστας Καπνίσσης πήρε το βραβείο μουσικής. Μοναδικό βραβείο μου στα τόσα χρόνια του Φεστιβάλ. Ωστόσο το χάρηκα πολύ.

Σε περίπτωση που η ταινία σας διακριθεί μ' ένα από τα κρατικά βραβεία που διεκδικεί, σε ποιόν θα θέλατε να το αφιερώσετε;

Αν προσδοκώ κάτι από τη φετινή συμμετοχή μου, θα ήταν μια επιβράβευση για τις ερμηνείες των ηθοποιών που παίζουν στην ταινία μου, χωρίς βέβαιως να υποτιμώ τους υπόλοιπους συντελεστές οι οποίοι έχουν συμβάλει τα μέγιστα. Ανθρώπους σαν τον Γιάννη Ζουγανέλη ή το Σάκη Μπουλά είναι άδικο ο κινηματογράφος να τους θεωρεί ξένους, επειδή σημειώνουν επιτυχία στην τηλεόραση. Νομίζω ότι η ερμηνεία τους δικαιούται αυτή τη χαρά και το λέω με όλη μου την καρδιά. Πιστεύω εξάλλου ότι ένα βραβείο σ' αυτούς, θα άνοιγε και την πόρτα σε άλλους παραγνωρισμένους ηθοποιούς, που ξεοδεύονται σε διάφορους χώρους του θεάματος,

να τους κάνει να πιστέψουν ότι ο κινηματογράφος μπορεί να τους δεχθεί, ότι δεν τους αποβάλλει. Είναι κρίμα που εμείς οι κινηματογραφιστές δεν εμπιστευόμαστε ηθοποιούς που και ταλέντο διαθέτουν και ο κόσμος τους αποδέχεται, με το πρόσχημα της φθοράς που ενδεχομένως υφίστανται εξαιτίας των συχνών εμφανίσεών τους στο ελληνικό κοινό.

Η ταινία σας είναι ένα περιπετειώδες οδοιπορικό τριών ανδρών που επιδιώκουν να χάσουν τον προορισμό τους. Με δεδομένο το παλιότερο πάθος σας για τα ράλι, μιλήστε μας για την αγάπη σας για το δρόμο και την ταχύτητα.

Με μεθάει ο δρόμος. Ξέρετε δεν είχα ταλέντο μεγάλου οδηγού.

Πλησίασα τα ράλι, γιατί με γοήτευε η ιδέα που είχα για τους μεγάλους οδηγούς που φλερτάρουν με τον κίνδυνο. Στο παλιό μου αυτό χόμπι ανακάλυψα αυτή τη γραμμή του δρόμου όπου ξαφνικά χάνεις τη συνείδηση της πραγματικότητας και περνάς σε μια άλλη διάσταση, που στην καθημερινή εμπειρία ποτέ δε θα βιώσεις. Κι όλα αυτά τόσο κοντά στο θάνατο... Αν λίγο ξεφύγεις απ' αυτή τη γραμμή σε περιμένει ο θάνατος. Ίσως βέβαια και μια ευχάριστη έκπληξη... Γεύτηκε αυτό το συναίσθημα, αλλά με τρόμαξε κιόλας. Με κέρδισε πάλι η ζωή. Η η ζωή στο δρόμο, αν θέλετε. Μ' αρέσει να γυρίζω ταινίες για το δρόμο...

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από την Ισπανία, τις Η.Π.Α., τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ελβετία που αφηγούνται απρόβλεπτες συναντήσεις μοναχικών προσώπων του σήμερα.

Οι Θεατρίνες, Ventura Pons, 90', Παλλάς 16:00

Σε αυτή την ταινία ο Pons μεταφέρει στον κινηματογράφο το ομώνυμο θεατρικό έργο του Josep M. Bebet, i Jornet, ζωντανεύοντας στην οθόνη τους ιδιότυπους χαρακτήρες μιας πολύπλοκης σχέσης. Ο ίδιος λέει ότι πρόκειται για "μια μεταφορική απεικόνιση της ζωής".

Κλερ Ντόλαν, Lodge Kerrigan, 95', Παλλάς 18:00

Η αφήγηση της ταινίας Κλερ Ντόλαν ακολουθεί τη ζωή της ομώνυμης 30χρονης κολγκέρλ. Κατάγεται από το Δουβλίνο και ζει στη Νέα Υόρκη. Ενδιάμεσος, ο εκβιαστής Ρόλαντ, στον οποίο χρωστάει χρήματα, την φέρνει σε επαφή με καλούς πελάτες της προσφέρει εντυπωσιακά ρούχα και ελέγχει τη ζωή της. Μετά το θάνατο της μητέρας της προσπαθεί να ξεφύγει. Όταν συνειδητοποιεί πως και έξω από το χώρο της πορνείας δεν μπορεί παρά να βασίζεται στον εαυτό της κλονίζεται. Η ταινία είναι αισθησιακή πλημμυρισμένη από σκηνές έρωτα, αντιθέσεις σε χώρους, περιβάλλοντα και συναισθήματα.

Μεσάνυχτα, Walter Salles και Daniela Thomas, 64', Πλατεία IV, 16:00

Οι βραβευμένοι με τη Χρυσή Άρκτο στο φετινό Φεστιβάλ Βερολίνου σκηνοθέτες μάς παρουσιάζουν σ' αυτή, τη νέα ταινία τους, ακόμη ένα δείγμα του ταλέντου τους. Η ταινία αφορά μοναχικούς προβληματισμένους ανθρώπους στα πρόθυρα εξόντωσης και αυτοκαταστροφής, κατατρεγμένους από ανυπέρβλητα ηθικά διλήμματα. Όλα γίνονται ενώ ο υπόλοιπος κόσμος ετοιμάζεται να καλωσορίσει, μέσα σε λίγες ώρες, έναν καινούριο αιώνα.

Διαθέσιμα κορμιά, Sébastien Lifshitz, 47', Πλατεία IV, 17:00

Είναι το κινηματογραφημένο προτρέτο ενός νέου με βορειοαφρικανικές ρίζες. Μέσα από στιγμιότυπα της καθημερινής του ζωής, σχηματίζεται η εικόνα ενός νέου ανθρώπου, χωρίς κατεύθυνση και σε συνεχή αναζήτηση του εαυτού του. Ανήσυχος και ανασφαλής, περιστρέφεται αναποφάσιτος ανάμεσα στις σχέσεις του με άνδρες, ενώ οι γυναίκες εξακολουθούν να τον ελκύουν. Χωρίς επαγγελματικό προσανατολισμό, ασαφής στις σχέσεις του με την οικογένειά του, περιφέρεται στους δρόμους του Παρισιού, επιδιώκοντας έναν κάποιο σκοπό.

Τι σημαίνουν όλα αυτά, Ventura Pons, 92', Πλατεία IV 18:00

Πρόκειται για την κινηματογράφηση των 15 ιστοριών που περιλαμβάνει το έργο του συγγραφέα Quim Munzo "15 Slices of Life", με εξαιρετικές ερμηνείες από ένα ξεχωριστό επιτελείο ηθοποιών.

Η ονειρεμένη ζωή των αγέλων, Erick Zonca, 113', Παλλάς 20:00

Μια ταινία που μας έρχεται από το πρόσφατο Φεστιβάλ Καννών, έχοντας στις αποσκευές της το πρώτο βραβείο γυναικείας ερμηνείας για τις δύο πρωταγωνίστριες Νατάσα Ρενιέ και Ελοντί Μπουσέ, αλλά και τη γενική αποδοχή του κοινού και των κριτικών. Η Ιζα φτάνει στη γαλλική πόλη Λιλ, με όλα της τα υπάρχοντα σε ένα σακίδιο. Εκεί συναντά τη Μαρί, έναν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα, με την οποία μοιράζονται το ίδιο διαμέρισμα. Η ταινία αναφέρεται στη σχέση των δύο κοριτσιών, αλλά και τις ελπίδες και τα όνειρα που έχει η κάθε μία.

23, Hans Christian Schmidt, 99', Πλατεία IV, 20:30

Η ταινία είναι βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία, εκείνη ενός 19χρονου που κατάφερε να εισχωρήσει στους ηλεκτρονικούς κώδικες του στρατιωτικού διαδικτύου της Γερμανίας και στη συνέχεια να πουλήσει στρατιωτικά μυστικά στους Ρώσους. Αφηγείται την άνοδο και πτώση ενός νέου που υποκινούμενος, στην αρχή, από ευγενή κίνητρα, καταλήγει κατάσκοπος προδότης και ναρκομανής.

Μπάφαλο '66, Vincent Gallo, 110', Παλλάς 22:30

Ο Μπίλυ Μπράουν αποφακίζεται. Ψάχνοντας για τουαλέτα σ' ένα μπάρ απαγάγει τη Λέιλα μια κουκλίστικη κοπελίτσα που χορεύει κλαέτες. Στη συνάντησή τους με τους γονείς του Μπίλυ, οι οποίοι δεν γνωρίζουν για την φυλάκισή του, η Λέιλα παρουσιάζεται ως γυναίκα του.

Ο F. είναι τσογλάνι, Marcel Gisler, 92', Πλατεία IV 23:00

Πρόκειται για τη δραματική, αλλά και συγκινητική ιστορία δύο νέων ανθρώπων, του αυτοκαταστροφικού Fogi, μέλους ενός ροκ γκρούπ, και του 16χρονου Beni. Η ταινία περιγράφει το πώς εξελίσσεται μια ερωτική σχέση μεταξύ του Beni και του Fogi, η οποία, ενώ στην αρχή είναι γεμάτη θαυμασμό και αγάπη, στη συνέχεια ολοένα και φθείρεται για να καταλήξει στα όρια της εξαθλίωσης.

Τα πρόσωπα του έρωτα

A Vendre / For Sale

Laetitia Masson, France, 1998

Laetitia Masson describes her second feature as "The portrait of a woman through the eyes of a man, and the portrait of a man who finds himself by looking for a woman." Masson's debut, En Avoir (Ou Pas), both impressed and delighted audience and critics. A Vendre is her finely-crafted, thoroughly engaging follow-up; it features Sandrine Kiberlain, the lead actress from En Avoir, in the role of France Robert, a woman who absconds with 500.000 of her fiancé's francs on the eve of their wedding.

Luigi Primo (Sergio Castellitto), the private investigator hired by France's jilted-but still smitten husband-to-be to retrieve both his fiancé and the money doggedly tracks her across Paris, Grenoble and Marseilles. We learn much about these two endearingly jaded personalities: he is divorced, disillusioned and hasn't experienced anything remotely resembling passion for over two years; France, in her time, has done whatever she could to survive, including prostitute herself. France also routinely sent money home to her parents' farm, reimbursing the cost of her upkeep between ages 18 and 26, at which time she abruptly left home.

Masson has created a tender, revealing portrait of two career cynics who are almost too afraid to hope, Luigi's process of self-discovery parallels his discovery of France, via clues that unfold into flashbacks. A change is brought in him as he begins to wonder whether France isn't better suited for a life with him than a return to the life she fled. A Vendre revels in the spectrum of human experience, and its violent moments are balanced with a concern for details reflecting the most vulnerable aspects of Luigi's and France's lives. Sergio Castellitto and Sandrine Kiberlain are a pleasure to watch as they discover their characters with heartfelt, convincing intensity.

Dimitris Eipides

Laetitia Masson

"Μπορεί ν' αλλάξει τους ανθρώπους και οι άνθρωποι μπορούν ν' αλλάξουν τον κόσμο. Μέσα από την ιστορία δύο ανθρώπων δίνεται η δυνατότητα να περιγραφεί η αγάπη, ο πόλεμος και άλλα στοιχεία που συνθέτουν τη δομή της κοινωνίας. Το να πολεμάς για κάποιο, είναι σαν να πολεμάς για κάποια περιοχή, για ιδέες, ιδεολογίες..."

Ενας ντετέκτιβ βρίσκεται στην αναζήτηση μιας γυναίκας στην επαρχία της Γαλλίας. Σχεδόν πάντα βρίσκεται ένα βήμα πίσω της. Οι γύρω του συχνά καχύποπτοι δεν του δίνουν πολλές πληροφορίες. Εκείνη απέδρασε από το μικρό και κλειστό περιβάλλον της μικρής πόλης της για να ζήσει ελεύθερη. Όμορφη κι ελκυστική η Φράνς (Σαντρίν Κιμπερλέν) τρέχει να γλιτώσει και να γνωρίσει. Το σώμα της το μεταχειρίζεται ως εμπόρευμα, μαθαίνει πως να του δίνει την τιμή που του αξίζει: "Υπολόγισα: 400 γαλλικά φράγκα είναι η τιμή μιας πρόσκλησης για δείπνο σ' ένα καλό εστιατόριο, είναι τέσσερα μπουκέτα με λουλούδια, είναι η τιμή μια μέτριας φούστας, δεν φτάνουν για την αγορά ενός σακακιού, δηλαδή αυτά τα χρήματα θα τα ξόδευες έτσι κι αλλιώς μαζί με μια κοπέλα! Δεν έχεις παρά να πεις στον εαυτό σου κάτι τέτοιο και είναι και πιά τίμιο." Με αυτά τα λόγια ξαφνιάζει η Φράνς τον πρώτο της εραστή. Τα χρήματα όσο την απελευθερώνουν ενώ τα κερδίζει πουλώντας την πδονή τόσο την περιορίζουν. Από την μικρή πόλη της φτάνει στο Παρίσι κι από εκεί φεύγει για τη Νέα Υόρκη. Η σκηνοθεσία της Μασσόν ακολουθεί τον γρήγορο, μηχανικό, αυθόρμητο ρυθμό της Φράνς. Η ερμηνεία της Σαντρίν Κιμπερλέν στο ρόλο της Φράνς περιέχει έναν πρωτότυπο άγριο και αθώο αισθησιασμό. Προσεγγμένος φωτισμός στις άφθονες ερωτικές σκηνές με μια γέυση επιτρεπόμενης βίας. Η μαρτυρία της ταινίας είναι πικρή: οι άνθρωποι σχέσεις μοιάζουν να κατευθύνονται αποκλειστικά από τα χρήματα. Στις σκηνές της Νέας Υόρκης χρησιμοποιείται η ψηφιακή τεχνολογία, ίσως και η Μασσόν από περιορισμό χρημάτων να χρησιμοποίησε τη λύση της νέα τεχνολογίας.

Η νέα γαλλίδα σκηνοθέτιδα έχει έρθει στη Θεσσαλονίκη όταν η πρώτη της ταινία *Να έχεις ή να μην έχεις* συμμετείχε στο πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων πριν από δύο χρόνια και κέρδισε το βραβείο Φιπρέσκι. Το *Για πούλημα* συμμετείχε στο διαγωνιστικό του πρόσφατου φεστιβάλ Καννών.

Για την αφηγηριά της ταινίας *Για πούλημα*.

"Ήθελα να κάνω το πορτρέτο μιας γυναίκας μέσα από το βλέμμα ενός άνδρα, και το πορτρέτο ενός άνδρα που χαρακτηρίζεται από την αναζήτηση μιας γυναίκας."

Η πρωταγωνίστρια Φράνς είναι σε συνεχή κίνηση. Πίσω από τί τρέχει;

"Θέλει να φύγει από τις ρίζες της, από τη μοίρα της, από τον ίδιο της τον εαυτό και από τους γύρω της."

Μπορούμε να είμαστε κύριοι της μοίρας μας;

"Κάπως γεννιόμαστε και αυτό καθορίζει το πού πηγαίνουμε. Στην συνέχεια οι συναντήσεις στη ζωή μπορούν να έρθουν σε σύγκρουση με τις επιθυμίες μας. Είμαστε κύριοι της μοίρας μας στα όρια που η κοινωνία και οι γύρω μας μας επιβάλλουν."

Για τους χαρακτήρες της ταινίας που είναι περισσότερο συναισθηματικοί παρά διανοούμενοι.

"Είναι άλλοτε σε έναν προβληματισμό σε μια αναζήτηση να κυριαρχήσουν, να γνωρίσουν (τον κόσμο, τους εαυτούς τους και τα συναισθήματά τους) και ξαφνικά ανατρέπονται από τα ένστικτά τους, τις επιθυμίες και τα συναισθήματά τους."

Για το σέξ.

"Η Φράνς θα μπορούσε να έχει μια αληθινή ιστορία με τον καθένα από τους άνδρες που γνωρίζει ερωτικά αλλά με τα χρήματα εκπνέει την αγάπη. Έτσι απελευθερώνεται από τις ερωτικές της επιθυμίες."

X.K.

Όταν η ερωτική ζωή μιας όμορφης γυναίκας γίνεται εμπόρευμα στην ταινία *Για πούλημα* (A Vendre) της Λατίσια Μασσόν

Πάρε μέρος!

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant premiére. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!

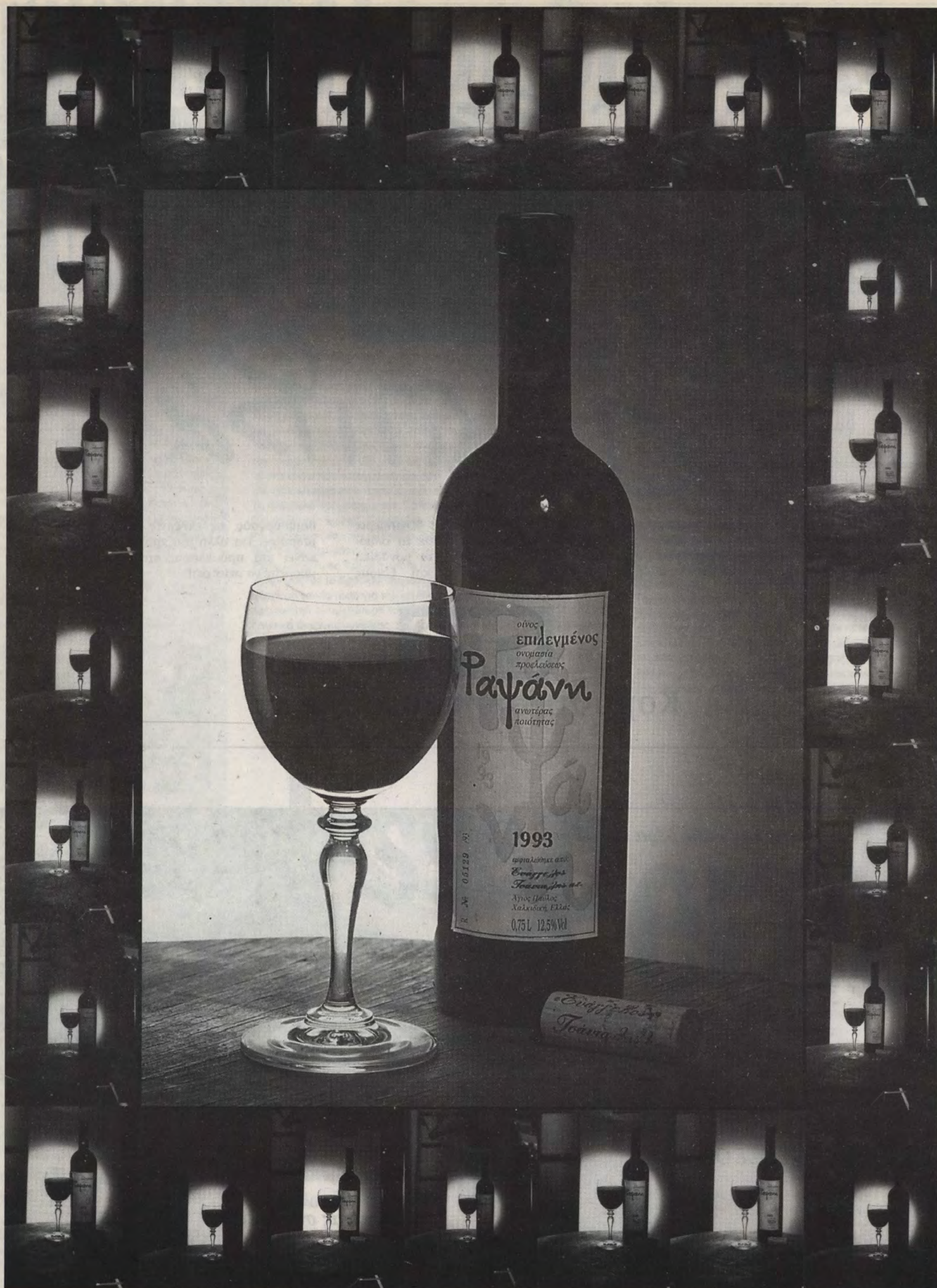
κοντά σας σύντομα!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 031 - 491 234

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τσιονάς
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσιονάς α.ε.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

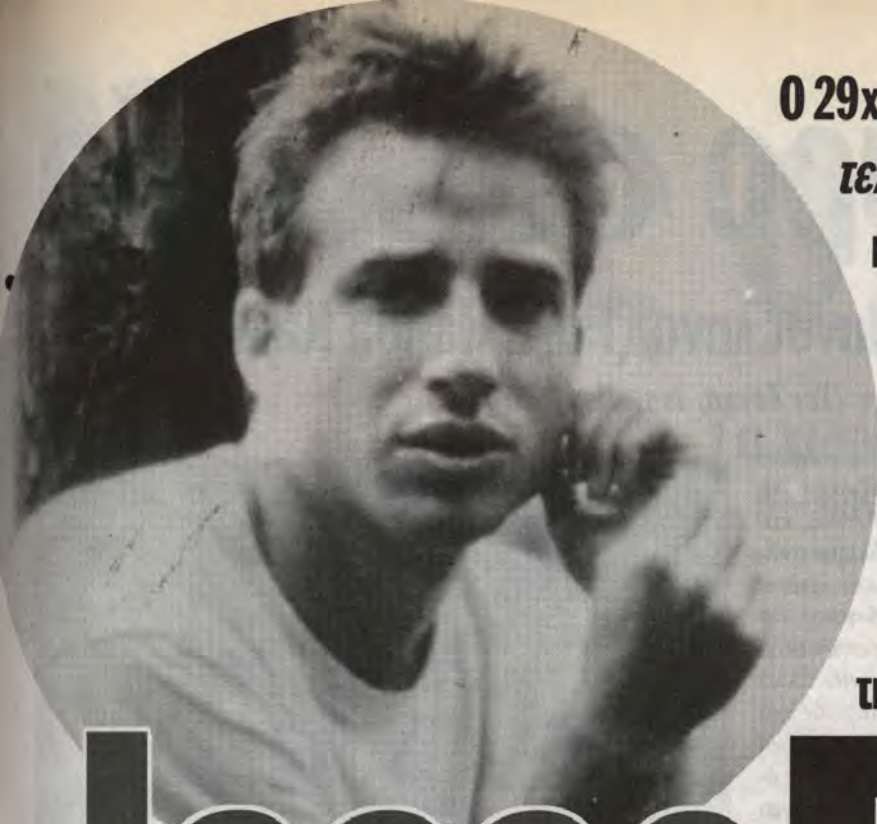
Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ο 29χρονος Τζέσε Πέρετζ σκηνοθέτης της ταινίας *Πρώτη αγάπη*, τελευταίο φιλί ήρθε στη Θεσσαλονίκη και στην Ελλάδα για πρώτη φορά καλεσμένος των Νέων Οριζόντων. Σκηνοθέτης μουσικών βίντεο και διαφημίσεων για να μπορεί να εξοικονομεί χρήματα, ζεί στη Νέα Υόρκη και έχει οικογενειακή σχέση με την Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη. Ο παππούς του ήταν ο Αμερικάνος πρέσβης στην Ελλάδα το '60-'62, κι ερχόταν τακτικά στη Θεσσαλονίκη για να επισκεφθεί την Αμερικάνικη Γεωργική Σχολή !

Jesse Peretz

Ο ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Τί σε προσέλκυσε στον κινηματογράφο ;

Μου άρεσε πολύ να βλέπω κινηματογράφο από μικρή ηλικία. Έφτιαχνα από μόνος μου ταινίες με κάμερα 8 χιλιοστών. Στα 15 μου καθάριζα τραπέζια σ'εστιατόριο της Βοστώνης και άρχισα να έχω τις πρώτες ερωτικές ανταλλαγές με τα κορίτσια που σέρβιραν. Εικοσιδύο εικοσιτριών χρονών μου φαινόταν μεγάλες. Τότε μου προτείναν να ερμηνεύσω τον ρόλο του αγοριού που ζει την πρώτη του ερωτική εμπειρία με γυναίκα σε μια μικρού μήκους ταινία και ήταν μια τρομερή εμπειρία. Από τότε μου έγινε έμμεση ιδέα το 'άσכול-δω με τον κινηματογράφο.

Τί σημαίνει για σένα κινηματογράφος;

Είναι η πιό ολοκληρωμένη μορφή τέχνης. Το γεγονός ότι είναι νέα σε ηλικία και αφήνει μεγάλο εύρος πεδίου το οποίο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί, και λέω θα μπορούσε επειδή στον κινηματογράφο υπάρχουν πολλοί περιορισμοί. Είναι πολλά πράγματα που γίνονται αναγκαστικά για να μπορέσουν να συγκεντρωθούν τα χρήματα και να γίνει μια ταινία,

πράγματα που μπορούν να εξασφαλίσουν πως η ταινία θα έχει έσοδα. Η εμπειρία του να βλέπει κάποιος ταινίες είναι επίσης συναρπαστική. Η σκηνοθεσία γίνεται θλιβερή όταν υπάρχουν πολλά τα πράγματα που πρέπει να συνδυαστούν.

Η πρώτη αγάπη τελευταίο φιλί παρουσιάζει τον κύκλο ζωής μιας αγάπης και σε κάποιο βαθμό συσχετίζει τον πόλεμο του Βιετνάμ με τα συναισθηματικά προβλήματα του ζευγαριού των γονιών. Ποιά είναι η γνώμη σου;

Μου αρέσει ν'αφήνω κάποιες αμφιβολίες για τα στοιχεία που συνδέουν την αφήγηση. Ν'αφήνω πράγματα να αιωρούνται και ο θεατής μόνος του να τα μεταφράζει.

Ποιά είναι η γνώμη σου για την ανεξάρτητη σκηνή κινηματογραφιστών που έχει κέντρο της την Νέα Υόρκη ;

Νομίζω πως είναι πολύ της μόδας (very hot) να είναι κάποιος ανεξάρτητος σκηνοθέτης. Ο όρος έχει χάσει λίγο την σημασία του. Ο Άλτμαν και οι αδελφοί Κοέν χαρακτηρίζονται επίσης ανεξάρτητοι αλλά οι ταινίες τους γίνονται με τελείως διαφορετικές συνθήκες. Όπως είναι της μόδας να κρατάει κάποιος ένα βιβλίο σε κοσμικές συναντήσεις χωρίς πραγματικά να τον ενδιαφέρει το περιεχόμενό του έτσι έχει γίνει και ο ανεξάρτητος κινηματογράφος.

Πώς ήταν τα γυρίσματα της ταινίας *Πρώτη Αγάπη τελευταίο φιλί* ;

Η προετοιμασία ήταν πολύ δύσκολη, χαστική. Μόλις τρεις μέρες πριν από τα γυρίσματα δεν ήταν σίγουρο ποιοί δά'ναι οι ηθοποιοί. Στη διάρκεια των γυρισμάτων η ατμόσφαιρα ήταν πολύ ευχάριστη για όλους. Πάντα ελπίζεις να έχεις περισσότερο χρόνο. Το δέμα της πρώτης ερωτικής εμπειρίας όπως το έζησα στην πρώτη μου συμμετοχή σε ταινία σαν ηθοποιός το ξαναβίωσα στην *Πρώτη αγάπη, τελευταίο φιλί*.

Ποιά είναι τα τωρινά σου σχέδια ;

Γράφω το σενάριο για μια ταινία που θα γυριστεί στην Νέα Υόρκη και το Παρίσι με θέμα μια παράξενη παθολογική σχέση μεταξύ μιας 19χρονης γαλλίδας τραγουδίστριας κι ενός ασεξουαλικού αμερικάνου φωτογράφου. Προσπαδώ η ταινία να έρθει σε επαφή με περισσότερους θεατές από την πρώτη μου.

Ποιά είναι η γνώμη σου για το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ;

Το βρίσκω ιδιαίτερα φιλόξενο, με καλές επιλογές στο πρόγραμμα του, όπως το αφιέρωμα στον Κέν Λόουτς, το παράθυρο στην Ασία ή τις επιλογές των Νέων Οριζόντων. Θα ήταν καλύτερα αν υπήρχαν μεταφράσεις στα αγγλικά σε όλες τις ταινίες.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι	ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ Ι	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙV
14:00 Greek Film Festival ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΕΝΑΝΤΙΟΔΡΟΜΟΝ Greece / 1998 SPKAS KOSTAS O.V. Greek 76'	15:30 Tribute Kurosawa Ο ΗΛΙΘΙΟΣ HAKUCHI Japan / 1951 O.V. Japanese 166'	16:00 N.H. 3x3 Pons ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΝΕΣ ACTRIUS Spain / 1996 O.V. Catalan • English subtitles 90'	13:30 Tribute Greenaway ΤΟ ΜΟΡΟ ΤΗΣ ΜΑΚΟΝ THE BABY OF MACON UK / 1993 O.V. English 120'	15:30 Tribute Loach ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΛΑΣ CARLA'S SONG UK / 1996 O.V. English 125'	15:30 Asian Vision ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ PURA HANDA KALUWARA Sri Lanka, Japan / 1997 VITHANAGE PRASANNA O.V. Sinhala • English subtitles 74'	16:00 N.H. Main Programme ΜΕΖΑΝΥΧΤΑ MEIA NOITE France / Brazil / 1998 SALLES WALTER, THOMAS DANIELA O.V. Portuguese • English subtitles 64'
15:30 Greek Film Festival ΜΕΔΟΥΣΑ MEDUSA Greece / 1997 LAZIOPOULOS GIORGOS O.V. Greek 83'	18:30 Tribute Pollet ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΛΥΠΗ Ο ΕΡΩΤΑΣ L'AMOUR C'EST GAI L'AMOUR C'EST TRISTE France / 1968 O.V. French 95'	18:00 N.H. American Independents ΚΛΑΙΡ ΝΤΟΛΑΝ CLAIRE DOLAN USA / France / 1998 KERRIGAN LODGE O.V. English 95'	16:00 Greek Film Festival ΜΟΝΑΞΙΑ ΜΟΥ ΟΛΑ MONAXIA MOU OLA Greece / 1998 PANAGIOTATOS DIMITRIS O.V. Greek 85'	18:00 Tribute Pollet ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ TROIS JOURS EN GRECE France / 1990 O.V. French 90'	17:00 Asian Vision ΣΤΟΝ ΟΜΦΑΛΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ SA PUSOD NG DAGAT Philippines / 1997-98 DIAZ-ABAYA MARILOU O.V. Filipino • English subtitles 114'	N.H. Main Programme ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΟΡΜΙΑ LES CORPS OUVERTS France / 1997 LIFSHTITZ SEBASTIEN O.V. French • English subtitles 47'
17:15 Out of Competition Ο ΚΥΡΙΟΣ ΖΑΟ ZHAO XIAN SHENG China / 1998 LU YUE O.V. Mandarin • English subtitles 89'	20:30 Tribute Loach ΚΑΘΥ ΓΥΡΝΑ ΣΠΙΤΙ CATHY COME HOME UK / 1966 O.V. English 75'	20:00 N.H. New French Cinema Η ΟΝΕΙΡΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ LA VIE REVÉE DES ANGES France / 1998 ZONCA ERICK O.V. French 113'	18:00 Tribute Koundouros ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΚΥΠΡΟΣ ELLINISTI KYPROS Greece / 1996 O.V. Greek 30'	20:00 Tribute Loach ΚΕΣ KES UK / 1969 O.V. English 113'	19:15 Balkan Survey ΤΟ ΧΟΡΙΟ KASABA Turkey / 1997 CEYLAN NURI BILGE O.V. Turkish • English subtitles 85'	18:00 N.H. 3x3 Pons ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ; ELPERQUE DE TOT PLEGAT Spain / 1994 O.V. Catalan • English subtitles 92'
19:00 International Competition ΜΟΝΟ Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΒΑΛΕΙ DIEU SEUL ME VOIT France / 1998 PODALYDES BRUNO O.V. French 118'	22:30 Tribute Loach ΜΕΡΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ (2ο μέρος) DAYS OF HOPE (Part 2) UK / 1975 O.V. English 100'	22:30 N.H. American Independents ΜΠΟΥΦΑΛΟ '66 BUFFALO '66 USA / 1998 GALLO VINCENT O.V. English 110'	21:00 Tribute Koundouros ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ I PARANOMI Greece / 1958 O.V. Greek 90'	22:30 Tribute Pollet ΦΑΝΤΑΖΕΣΑΙ ΤΟΝ ΡΟΒΙΝΣΟΝΑ (1ο & 2ο μέρος) TU IMAGINES ROBINSON (part 1 & 2) France / 1967 O.V. French 87'	21:00 Balkan Survey ΠΟΣ ΑΡΧΙΣΕ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ KAKO JE POCEO RAT NA MOM OTOKU Croatia / 1997 BRESAN VINKO O.V. Croatian • English subtitles 95'	20:30 N.H. Main Programme 23 23 Germany / 1998 SCHMIDT HANS CHRISTIAN O.V. German • English subtitles 99'
21:20 I.C. / Greek Film Festival ΡΟΔΙΝΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ RODINA AKROGIALIA Greece / 1998 HATZIS EFTHIMIOS O.V. Greek 101'			23:00 Greek Film Festival ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ AS PERIMENOUN I GINEKES Greece / 1998 TSIOLIS STAVROS O.V. Greek 89'		23:00 International Competition ΑΚΑΡΙΑΙΟ ΧΤΥΠΗΜΑ KURZ UND SCHMERZLOS Germany / 1997 AKIN FATIH O.V. German • English subtitles 100'	23:00 N.H. 3x3 Marcel Gisler Ο ΕΙΝΑΙ ΤΙΣΟΓΛΑΝΙ DE FUGI ISCH EIN SOUHAND Switzerland / France / 1998 O.V. French • English subtitles 92'
23:30 Balkan Survey ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ RANE Yugoslavia / 1998 DRAGOJEVIC SRDJAN O.V. Serbian • English subtitles 103'						

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

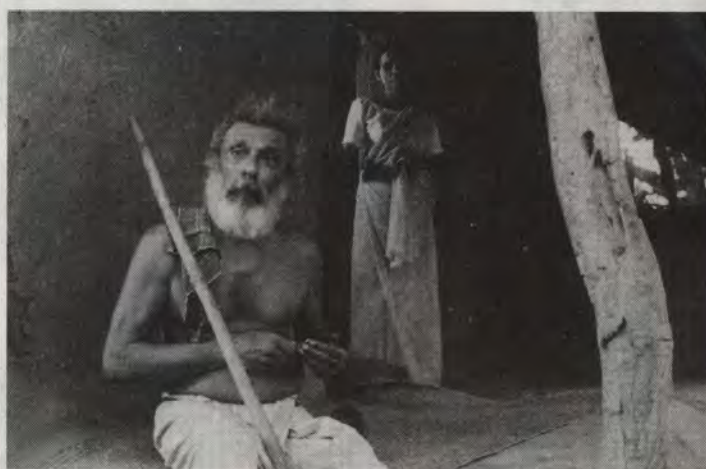
Παράθυρο στην Ασία

Θάνατος με Πανσέληνο (Pura Handa Kaluwara)

του Prasanna Vithanage (Σρι Λάνκα, Ιαπωνία, 1997)

Το πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο διαδραματίζεται αυτή η ταινία από την Σρι Λάνκα, καθορίζεται από τον πόλεμο ανάμεσα στους Ταμίλ και στους Sinhalese. Ένας από τους πιο μακροβιότερους πολέμους στην σύγχρονη εποχή-διαρκεί 13 χρόνια- αλλά και ένας από τους πιο αιματηρούς και καταστροφικούς -60 χιλιάδες νεκροί και 200 χιλιάδες άστεγοι. Ο τόπος όπου διαδραματίζεται η αφήγηση είναι η αρχαία πρωτεύουσα της χώρας -τώρα γνωστή ως "ερείπωμένη πόλη" αφού αποτέλεσμα του πολέμου είναι η λειψυδρία και η απουσία κάθε αγροτικής καλλιέργειας.

Τα κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης είναι ένας τυφλός γέρος και η κόρη του. Απών από την οικογενειακή εστία ο νεαρός γιος της οικογένειας που πολεμά στο μέτωπο. Η σκηνοθεσία εστιάζεται στον έρωτα του νεαρού κορίτσιου γι' ένα νεαρό που εργάζεται σκληρά. Όμως κάθε σκέψη για γάμο είναι απαγορευμένη για το ζευγάρι των ερωτευμένων: οικονομικές συνθήκες είναι άδλιες. Η έξοδος από το αδιέξοδο τους θα είναι μακάβρια και τραγική: είναι η επιστροφή του αδελφού μέσα σε φέρετρο και η πρόσφορα από την κυβέρνηση μίας άκρω δελεαστικής οικονομικής αποζημίωσης που δείχνει ως σανίδα σωτηρίας για το ερωτευμένο ζευγάρι. Μό-

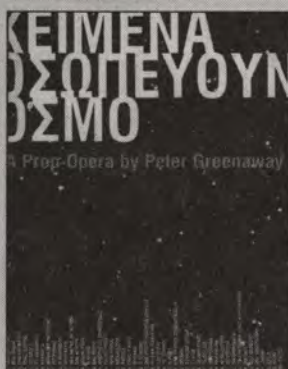
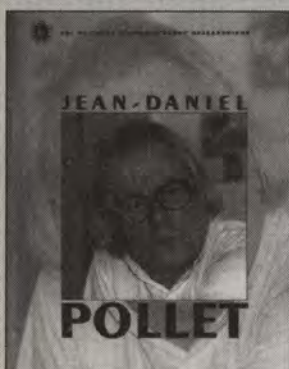
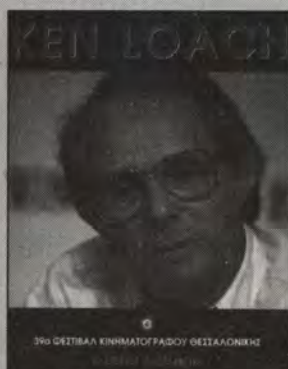
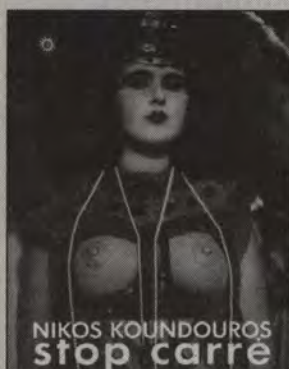

νο εμπόδιο ο πατέρας: πρέπει να πιστεύσει ότι ο γιος του έχει σκοτωθεί.

Εστιάζοντας σε έναν αριθμό προσώπων που υφίσταται άμεσα τις επιπτώσεις του πολέμου -θάνατος, ανεργία, οικονομική ανέχεια- η σκηνοθεσία κάνει μία καθοριστική κίνηση: απομακρύνεται από τις δυνατότητες μιας ψυχολογικής καταγραφής -ένα "ψυχολογικό δράμα"- και ασχολείται περισσότερο με την καταγραφή της παρούσας κοινωνικής κατάστασης. Είναι ο αγώνας των ανθρώπων για αξιοπρέπεια, είναι η πάλη τους για επιβίωση μέσα σε μία κοινωνία που μαστίζεται από εθνικές συγκρούσεις και την φτώχεια.

Δ.Μ.

Εκδόσεις του Φεστιβάλ

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφάλειας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Peter Greenaway

«Το σινεμά είναι ένα συν

Για τη σημασία των αντικειμένων

Κάθε αντικείμενο είναι με μια έννοια, μία μεταφορά και ένα σύμβολο. Θα αναφέρω ένα που με ευχαριστεί ιδιαίτερα. Την ομπρέλλα. Κατάγομαι από το Λονδίνο, μια πολύ βροχερή πόλη. Όλοι εκεί έχουμε ομπρέλλες. Αντιπροσωπεύουν την ασφάλεια απέναντι στον καιρό, την βροχή, την υγρασία. Έτσι η σύλληψη της ομπρέλλας ως ασφάλειας μπορεί να έχει μια ευρύτερη σημασία για τον κόσμο. Μπορείς να θεωρήσεις την ομπρέλλα σαν στέγη, σαν καταφύγιο. Με λίγη διανοητική προσπάθεια, όλα τα αντικείμενα που υπάρχουν στον κόσμο θα μπορούσαν να περιληφθούν στη λίστα. Και προκαλώ τους θεατές μου να βρουν, τι έχουμε αφήσει έξω. Φυσικά έχω κάνει τη λίστα με μια δόση ειρωνείας, ίσως βρετανικής ειρωνείας, που υποψιάζομαι ότι είναι ζωντανή και παρούσα γαι όσους έχουν δει το σινεμά μου.

Για την ελλιπίστηκη προσέγγιση της τέχνης του Είμαι αποφασισμένος να κάνω ένα σινεμά το οποίο δεν θα συμβιβαστεί ψάχνοντας να ικανοποιήσει το μέσο θεατή, ψάχνοντας να βρει χαμηλότερο σημείο αντίδρασης του κοινού απέναντι στο έργο. Αν θέλουμε ένα σοφιστικέ ενήλικο σινεμά, πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι να δεσμευτούμε με τις φιλοσοφικές εκείνες ιδέες που μας κληρονόμησαν οι φιλόσοφοι τα τελευταία 400 χρόνια. Θέλω να έχω τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσω ένα ευρύ φιλοσοφικό διάστημα για να εξερευνήσω ιδέες. Έτσι δε θα απολογηθώ που κάνω ταινίες σε εισαγωγικά δύσκολες.

Για τον Φελίνι

Χωρίς να σημαίνει ότι δεν στέκομαι κριτικά απέναντι στο φελινικό έργο, πιστεύω ότι ο Φε-

λίνι δημιούργησε μερικές από τις πιο εξαιρετικές αφηγηματικές φόρμες στο μέσο του εικοστού αιώνα. Ειδικά με την μοναδική του αίσθηση για το μπαρόκ.

Για την νέα του ταινία "8 1/2 γυναίκες"

Είναι μάλλον το πιο προσβάσιμο φιλμ που έχω κάνει. Το θέμα του είναι μοντέρνο, αν και νομίζω ότι πολύ θα βρουν το γεγονός ότι μεγάλο μέρος της ταινίας διαδραματίζεται στον 17ο αιώνα, αντιπαθητικό. Πρόκειται για οκτώ ανδρικές σεξουαλικές φαντασιώσεις, στο τέλος του εικοστού αιώνα. Ο τίτλος φυσικά και είναι ένας φόρος τιμής στον Φεντερίκο Φελίνι, του οποίου το μπαρόκ σινεμά με ενέπνευσε. Νομίζω ότι αυτή η φελινική αίσθηση του μπαρόκ, αν μπορώ να κάνω αυτή την ταπεινή σύγκριση, υπάρχει στο φιλμ. Σε γενικές γραμμές πάντως είναι ένα μη πολιτικό ορθό φιλμ.

Για τον μισογυνισμό του

Έχω κατηγορηθεί συχνά για μισογυνισμό αλλά το αρνούμαι απολύτως και κατηγορηματικά. Για μισανθρωπία ναι, αλλά όχι μισογυνισμό. Άλλωστε και ο κεντρικός χαρακτήρας της όπερας, ο Θροπ (Thrope), όπως θα διαπιστώσετε είναι χαρακτήρας αρχέτυπο μισανθρώπου.

Για το βρετανικό ρεαλιστικό σινεμά

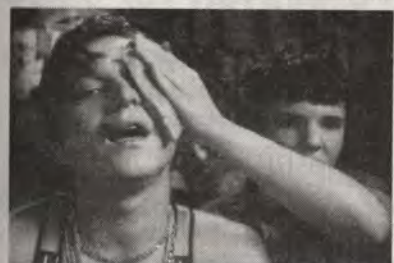
Πιστεύω ότι η προσπάθεια να παράγει ο κινηματογράφος την αίσθηση του ρεαλισμού και του νατουραλισμού θα αποτύχει. Γιατί το σινεμά είναι κατασκευή. Είναι ένα μέσο που έχει τη δυνατότητα να είναι μια μηχανή ονείρων και σίγουρα όχι με την έννοια που χρησιμοποιεί το Χόλλυγουντ. Το σινεμά είναι ψευδαίσθηση και το δικό μου σινεμά πάντα θα ηγείται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ματιές στα Βαλκάνια

Οι πληγές

του Srdjan Dragojevic (Γιουγκοσλαβία, 1998)

Παρά όλες τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις του, ο σκηνοθέτης Srdjan Dragojevic -μετά την επιτυχία της ταινίας του *Τα Όμορφα Χωριά, Όμορφα Καίγονται*, δεν απέφυγε να κάνει μία βίαιη ταινία. Η προηγούμενη δεν γνώρισε μόνο μια ασυνήθιστη δημοσιότητα λόγω θέματος -ο εμφύλιος πόλεμος στην Βοσνία-, αλλά δέχθηκε και την επιβράβευση του κοινού (Βραβείο Κοινού 1996). Όπως και στο παρελθόν, χρησιμοποιεί την πραγματικότητα που ο πόλεμος δημιούργησε ως πρώτη ύλη. Βασισμένο σε μία αληθινή ιστορία, η ταινία έχει ως κεντρικά πρόσωπα δύο νεαρούς εγκληματίες, που διολισθαίνουν σιγά-σιγά στο κοινωνικό περιθώριο. Η μόνη τους φιλοδοξία να εμφανιστούν στην τηλεοπτική εκπομπή *Στο Σφυγμό του Δρόμου* -εκπομπή που παρουσιάζει τον υπόκοσμο του Βελιγραδίου. Όμως ο τραυματισμός του ενός απ' αυτούς θα οδηγήσει τα πράγματα

σε κάποιες απροσδόκητες κατευθύνσεις. Διαδραματιζόμενη στο Βελιγράδι, η αφήγηση καλύπτει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα: από τον εθνικιστικό φανατισμό του 1991, στο λήθαργο και στην ταπείνωση του 1994 και τέλος στην δημοκρατική αφύπνιση του 1996. Τα προβλήματα που η ταινία και ο σκηνοθέτης αντιμετώπισαν με τις αρχές του Βελιγραδίου, ήταν τελικά μάλλον απόρροια της στάσης που η σκηνοθεσία τήρησε απέναντι στις κοινωνικές και πολιτικές συντεταγμένες του θέματος: "Αυτή είναι η πραγματική εικόνα της Σερβίας και του Βελιγραδίου και δεν βρίσκω κανένα λόγο να την αλλάξω". Μέσα από την ζωή των δύο νεαρών του πρώτων, χρησιμοποιώντας ένα γρήγορο αφηγηματικό ρυθμό και απεικονίζοντας τα πράγματα χωρίς ωραιοποιήσεις, ο σκηνοθέτης εκθέτει σε δημόσια θέα τις ανοικτές πληγές μιας ολόκληρης κοινωνίας. Πληγές που ο πόλεμος προκάλεσε και οι οποίες ακόμα δεν έχουν επουλωθεί.

Δ.Μ.

Το χωριό

του Nuri Bilge Ceylan (Τουρκία, 1997)

Χωρισμένη σε τέσσερα τμήματα -που αντιστοιχούν στις τέσσερις εποχές του χρόνου- η σκηνοθεσία ξεδιπλώνει μ' ένα αργό τελετουργικό τρόπο τις σχέσεις μεταξύ μελών μίας οικογένειας στην επαρχία της Τουρκίας. Το πρώτο τμήμα -που αντιστοιχεί στον Χειμώνα- έχει ως κεντρικό πρόσωπο την 11χρονη θυγατέρα της οικογένειας και διαδραματίζεται μέσα σε μια τάξη του τοπικού δημοτικού σχολείου. Στο δεύτερο τμήμα -που διαδραματίζεται την άνοιξη- βλέπουμε το κορίτσι με τον 4 χρόνια νεαρότερο αδελφό της να έρχονται αντιμέτωποι με τα μυστήρια της φύσης και της ζωής. Το καλοκαίρι -το τρίτο τμήμα- βρίσκει τα δύο αδέρφια να αντικρίζουν έκπληκτα τις σκοτεινές όψεις της ζωής των ενήλικων: παρακολουθούν την αφήγηση του παππού τους για τις περιπέτειες του στον πόλεμο. Ενώ τέλος στο φθινόπωρο η προσοχή του θεατή εστιάζεται στα πρόσωπα των δύο ηλικιωμένων.

Με την αφήγηση να παίρνει την πλευρά των δύο μικρών παιδιών, ο σκηνοθέτης στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, έχει κάνει ήδη μια καθοριστική επιλογή. Παράλληλα χρησιμοποιώντας ερασιτέχνες ηθοποιούς, επιλέγοντας ως τόπο της δραματικής πλοκής τον γενέθλιο του τόπο και προσδίδοντας ένα ποιητικό ύφος στην ασπρόμαυρη εικόνα, δίδει στο τελικό αποτέλεσμα ένα έντονο και βαθύ προσωπικό τόνο. Το επαναλαμβανόμενο μουσικό μοτίβο από το κλαρίνο μοιάζει να υπογραμμίζει στιγμές υπέρβασης και εικόνες βαθιάς πνευματικότητας. Βασισμένη η ταινία σ' ένα αυτοβιογραφικό διήγημα της αδελφής του σκηνοθέτη, φέρνει στην μνήμη του θεατή τον κινηματογράφο του Ιάπωνα Όζου αλλά και ορισμένες από τις καλύτερες στιγμές του ιρανικού κινηματογράφου.

Δ.Μ.

Srdjan Dragojevic

Μετά την τελευταία μου ταινία - *Τα Όμορφα Χωριά, Όμορφα Καίγονται*, η οποία ήταν ταυτόχρονα μια τραγωδία και μία κωμωδία για τον πόλεμο στην Βοσνία, ορκίστηκα να μην κάνω ξανά πολεμική ταινία. Όμως όταν, χωρίς να το περιμένω, άκουσα αυτή την αληθινή ιστορία για τους δύο έφηβους εγκληματίες και παράλληλα ζώντας τα τελευταία πέντε χρόνια σε μία χώρα όπου ότι είχαμε κάποτε πιστέψει είχε πλέον καταστραφεί, αποφάσισα τελικά να γράψω άλλη μια ταινία με θέμα τον πόλεμο.

Αυτή είναι όμως μια ιστορία για ένα διαφορετικό είδος πολέμου: είναι ένας πόλεμος που διαδραματίζεται στο χρονικό διάστημα πέντε χρόνων, πολύ μακριά από την πρώτη γραμμή. Αυτός ο πόλεμος έχει χειρότερες συνέπειες από τις καταστροφές του πολέμου. Είναι μια ιστορία για τις εσωτερικές καταστροφές, για την κατάρρευση του συστήματος των ηθικών αξιών, για τη καταστροφή της ηθικής, για την απάληψη κάθε είδους πίστης στο μέλλον.

Είναι μια ιστορία για παιδιά εγκληματίες τα οποία -κατά την άποψη μου η οποία δεν είναι "πολιτικά ορθή"- έχουν ένα βαθύ ηθικό δικαίωμα να 'ναι βίαια ακόμα και να εγκληματούν.

Η χωρίς ευαισθησία κοινωνία και το σερβικό απολυταρχικό καθεστώς μετέτρεψαν χιλιάδες έφηβους Σέρβους σε επικίνδυνες αναισθητες "μηχανές παραγωγής εγκλημάτων". Υπάρχει ένα είδος δικαιοσύνης στο γεγονός ότι η κοινωνία και το καθεστώς υποφέρει εξαιτίας τους. Δεν μπορώ να καταδικάσω αυτά τα παιδιά.

Αυτή η ταινία είναι πολύ σκληρή και προκαλεί σοκ -κάνει το *Κουρδιστό Πορτοκάλι* να μοιάζει με παραγωγή του Ντίονεϊ. Ο τίτλος της ταινίας - *ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ* - είναι περισσότερο συμβολικός. Οι πληγές στο σώμα των πρωταγωνιστών είναι επίσης και ανοικτές πληγές στο σώμα ενός φρικτού καθεστώτος, κάτω από την εξουσία του οποίου ζούμε τα τελευταία επτά χρόνια.

(ο σκηνοθέτης Srdjan Dragojevic για την ταινία του *ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ*)

...ητική μέσο»

Για τον κινηματογράφο σήμερα

Ο δικός μου τρόπος προσέγγισης του σινεμά σήμερα είναι αρκετά πεσιμιστικός. Πιστεύω ότι ο κινηματογράφος είναι νεκρός. Οι πιο ενδιαφέροντες δημιουργοί έχουν μετακομίσει κάπου όπου το φως έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Για μένα ο Μπιλ Βαϊόλα (δημιουργός του βίντεο) αξίζει όσο δέκα Σκορσέζε μαζί. Στο τέλος του εικοστού αιώνα αναζητούμε απεγνωσμένα ένα πιο πλουραλιστικό σινεμά. Χρειαζόμαστε να δούμε όσο περισσότερα είδη κινηματογράφου μπορούμε, καθώς βιώνουμε ένα είδος μονοπολισμού: μια αίσθηση ότι υπάρχει ένας μόνο τρόπος να κάνουμε σινεμά.

Για το σινεμά και την τεχνολογία

Οι νέες τεχνολογίες δίνουν τη δυνατότητα να προσεγγίσουμε μία νέα μη αφηγηματική σκέψη. Αναγκάζοντας μας να βρούμε έναν νέο όρο για το σινεμά. Αυτό που έχουμε δει ως τώρα δεν είναι σινεμά αλλά ηχογραφημένο θέατρο ή ακόμα πιο καταστροφικά ένα εικονογραφημένο κείμενο. Και το μεγαλύτερο μέρος αυτού του εικονογραφημένου κειμένου στηρίζεται στην δομή της λογοτεχνίας του 19ου αιώνα. Το σινεμά για παράδειγμα του Σκορσέζε, το οποίο σεβόμαστε βεβαίως, πατάει πάνω στο σινεμά που έκανε ο Γκρίφιθ, στα 1910. Τα ίδια διλήμματα, οι ίδιες αφηγηματικές δομές, η ίδια σχέση με την ηθική, η ίδια ψυχολογική αντιμετώπιση των χαρακτήρων.

Το σινεμά είναι ένα συντηρητικό μέσο.

Βρίσκω το σινεμά σήμερα συντηρητικό. Δεν είναι αρκετά διανοητικό, εκπαιδευεί παθητικούς θεατές και αγνοεί εντελώς τον τρισδιάστατο χαρακτήρα του κόσμου. Δείτε τι επαναστάσεις συντελέστηκαν στην λογοτεχνία. Από τον Τολστόι έως τον Τζέιμς Τζόις. Περιπτώσεις να αναφέρω τις καινοτομίες που συντελέστηκαν στη μουσική και τη ζωγραφική.

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

«Το σινεμά δεν είναι φέτα ζωής, ούτε παράθυρο στον κόσμο»

Nuri Bilge Ceylan

Η *Kasaba* (ε.τ. *ΤΟ ΧΩΡΙΟ*) είναι μια ταινία πολύ χαμηλού προϋπολογισμού. Όμως αυτό δεν έγινε επειδή δεν είχαμε χρήματα, απλώς δεν θέλαμε να υπάρχει πολύ κόσμος στα γυρίσματα. Προσπαθήσαμε να περιορίσουμε τα μηχανήματα που χρησιμοποιούσαμε στο ελάχιστο. Το συνεργείο που έκανε τα γυρίσματα αποτελείτο από μόνο δύο άτομα: εμένα και ένα φίλο που χειριζόταν την κάμερα. Ο φωτισμός μας ήταν δύο λάμπες των 1000 Watt. Ηθοποιοί ήταν οι γονείς μου, οι συγγενείς μου και οι φίλοι που ζούσαν στην περιοχή των γυρισμάτων. Η ταινία γυρίστηκε σε μία πολύ μικρή πόλη στα παράλια του Αιγαίου όπου πέρασα την παιδική μου ηλικία.

(ο σκηνοθέτης Nuri Bilge Ceylan για την ταινία του *ΤΟ ΧΩΡΙΟ*)

EXPLOSIVE START. The Thessaloniki Film Festival has scored an important coup: the announcement of the European Film Academy critics' award which will be presented in London on December 4, along with the other EFA prizes, to Goran Paskaljevic for "Bure Baruta" (The Powder Keg, 1998, Yugoslavia 100 mins). The film is a fictitious account of events in Belgrade on the night the Dayton Peace Accords were signed, and is based on a play by Dejan Dukovski. The award was announced at a special news conference by Claus Eder, general secretary of the International Film Critics Association (FIPRESCI). The film, which has already cut 200,000 tickets since opening in Belgrade two weeks ago, was selected to open the Thessaloniki Film Festival and will open in Greece around Christmas. A multinational production by necessity, Paskaljevic said he made the film out of his need to let the world know about "the other side" of the Balkan conflict, that Yugoslavia "is not only a country of killers."

FELIX WHO? Eder is in Thessaloniki to participate in a roundtable this afternoon on "Festivals and Their Role in the Film Industry." Organized by British producer and European Film Academy chairman Nik Powell, the discussion will focus on festivals as a marketing tool as well as a source of inspiration. "In some cases films never find an audience outside festivals while for other films, a festival marks their launch around the world," said Marion Doring, director of the European Film Academy. The roundtable is one of several activities launched by Powell in the eighteen months since being appointed EFA chair. One of the first things he did was to drop the "Felix" tag from the European film awards. "No one knew what it meant, anyway, and if I told my mum I'd won a 'Felix' she would have thought I'd won a cat," he said.

DIAL INDECISION. Bruno Podalydes's hero expresses his existential angst through indecision, weighing even the simplest acts such as crossing a street or whether he likes fondue in the quirky "Dieu seul me voit (Versailles-Chantiers)" (God's Got My Number, 1998, 118 mins). Of course finding Albert - played by Denis Podalydes - in such a quandry is not surprising given the fact that the film was produced by Why Not Productions. "God's Got My Number," screened this evening in competition, is the first feature-length film for Podalydes and proves that the French haven't lost their touch when it comes to satirizing the most intimate moments of people's lives.

ROSY SHORES. Efthymis Hatzis left Greece at the age of two with his parents, who migrated to the United States. His first feature-length film, "Ta Rodina Akroyialia" (Shores of Twilight, 1998, 100 mins) marks a return to his cultural roots. Inspired by the novella of Alexandros Papadiamantis, one of the most important figures of modern Greek literature, "Shores of Twilight" takes a close look at the inner world of three men living in self-exile from their island community whose isolation is disturbed by the arrival of a young man driven to flee by the overwhelming passion he feels for a young woman. The film, one of two Greek entries in the international competition, features Anna-Maria Papaharalambous and Myrto Alikaki, popular young actresses introduced to local audiences through two of the most-watched television series of the decade.

Festival picks a winner

REALITY BITES. With "First Love, Last Rites" (1997, 97 mins), Jesse Peretz took a risk relocating Ian McEwan's story from the council estates of working class industrial Britain to the backwaters of the Louisiana bayou. But his adaptation (for which he shares a screenwriting credit with David Ryan) is so skillful and the characters so cleanly cast one it's hard to imagine the story unfolding in any other setting. The young American independent director is now finishing a screenplay for a film set in Paris and New York in which he hopes to begin shooting this summer. All he'll reveal now about the plot is that it, too, is about "an obsessive relationship where the connection is through French pop music of the Sixties."

AMERICA, AMERICA. Festival news conferences often turn into a series of rants against Hollywood yet audience interest in American film is obvious. Against tough competition - a special screening of Goran Paskaljevic's "Bare Baruta" (The Powder Keg, 1998, 102 mins), the screening of the Peretz film was standing room only. Within the ever-popular New Horizons section screenings, the American independents always draw crowds and this year's spotlight on the independent production company Good Machine is expected to see those crowds multiply.

THEIR TOWN. Nuri Bilge Ceylan, director of "Kasaba" (The Town, Turkey, 1998) said he purposely kept the budget for the low not for economic reasons but to keep the number of people around during shooting to a strict minimum. "We tried to keep everything to a minimum," he said about the film he adapted from the autobiographical "Corn Field" written by his sister, Emine Ceylan. "Kasaba," says the director, "was filmed on a tiny Aegean island where I spent the greater part of my childhood" and depicts the life in a typical Turkish town as seen through children's eyes. Ceylan also shot in black-and-white to emphasize the minimalist starkness of this film, which won the Caligari Prize at the Berlin Festival earlier this year.

THREE-G. The Thessaloniki Film Festival tribute to Peter Greenaway could be described as three-dimensional: in addition to screenings of films he has made in the last decade - among them "The Belly of the Architect" and "Prospero's Books" - his prop opera "100 Objects to Represent the World" is being staged at the Macedonian Studies Association Theater and an exhibition of paintings, collages and drawings he has made over the last two decades "as part of my personal quest" are being shown at the Macedonian Museum of Contemporary Art. Greenaway will open the art show himself today at noon.

SHORT BUT SHARP. Films with migrant themes are still very much in vogue but Fatih Akin's "Kurz und schmerzlos" (Short Sharp Shock, 1997, 100 mins, Germany) redefines the genre. Excellent performances by Mehmet Kurtulus, Aleksandar Jovanovic and Adam Bousdoukos as Gabriel the Turk, Bobby the Serb and Costa the Greek, keep the film together at a couple of points when it comes dangerously close to sagging although Akin is definitely a new director to watch.

QUOTE/UNQUOTE. "It takes a long time for a dinosaur to die." Peter Greenaway on Hollywood.

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 38 ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΔΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΩΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

